

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐

ฟังเทศน์จิตต์ได้ถึงสามวัน

ก่อนจึงหัน

เราไปเวียงจันทน์ดูว่าอกวิทย์ทั้งประเทศไทยและประเทศลาวเลยนะ ออกทั้งสองประเทศ ยกไปนี่ในนามของประเทศเข้าใจไหมล่ะ ในนามของประเทศสงเคราะห์กัน เพราะฉะนั้นของจึงเอาไปมากบ้างนั้นละ น้อยๆ ไม่สมศักดิ์ศรีของชาติต่อชาติ ประสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดูว่าวันที่ ๓๑ มีนา คราวนั้นจะใหญ่กว่าคราวนี้นะ คราวข้างหน้าจะใหญ่กว่าคราวนี้อีก เราจะเป็นคนสั่งจัด หนังสือลงทะเลเบียนเท่าไรๆ แล้วให้ไปจัดตามนั้น ชัดซ้องอะไรให้มาบอก ขาดแม้รายการหนึ่งไม่ได้ รายการใดขาดขาดเพราะเหตุไร อย่างนั้นซี สมบูรณ์แล้วไปเลย

การสงเคราะห์กันนี้เป็นทางของจอมปราษฎ์เดินมา พระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ มหาทานเป็นอันดับหนึ่งเลย ทานบารมีๆ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ต้องขึ้นทานบารมีเป็นอันดับหนึ่งก่อน การเสียสละนี่เป็นการประสาน แม้แต่สัตว์ก็สนิทติดจัมกับคนและเจ้าของทันที การให้ทาน การเสียสละ เป็นการแสดงน้ำใจในความเมตตาและกว้างขวาง ต่อกันไปไม่มีสิ้นสุด ความคับแคบตีบตันไม่ใช่ทางของมนุษย์ที่อยู่ด้วยกัน มนุษย์อยู่ด้วยกันต้องอาศัยซึ่งกันและกัน ต่างคนต่างอาศัยซึ่งกันและกัน อณูมณูญ ตั้งแต่เศรษฐกิจอาศัยคนใช้ ไม่มีคนใช้เป็นเศรษฐกิจไม่ได้ แต่ไม่มีเศรษฐกิจคนใช้ตายเลย มันอาศัยกันอยู่อย่างนี้ แยกกันไม่ออก

เฉพาะเรื่องการสงเคราะห์โลกเป็นสำคัญมาก สงเคราะห์ซึ่งกันและกัน มีความเฉลี่ยเผื่อแผ่ มีมากมีน้อยแจกจ่ายกันไปๆ อย่างนั้นถูกต้อง พุทธศาสนาเป็นอย่างนั้น ขึ้นความเสียสละด้วยเมตตาๆ สงเคราะห์ซึ่งกันและกันเป็นอันดับหนึ่ง สำหรับโลกที่อยู่ร่วมกันเป็นปีกแผ่นแน่นหนามั่นคงได้ด้วยการเสียสละ ถ้าขาดอันนี้เสียแม้แต่พ่อแม่กับลูกก็แตกจากกันจะว่าอะไร การเสียสละเป็นของสำคัญมาก พ่อแม่ไม่ได้กินก็ตาม ขอให้ลูกได้กิน แน่ะ ถ้าอดอยากพ่อแม่ยอมรับก่อนเลย ลูกกินอิ่มหมีพีมาไปทุกตัว พ่อแม่ท้องแห้งยอม นั้นเห็นไหม อยู่กับน้ำใจ จะให้พร

หลังจึงหัน

(เมื่อคืนนี้ไปวัดกลางโนนภูไปดูเรื่องไฟไหม้เจ้าคะ เลยกลับมาค่า) อ้อ ที่เอาพ่อแม่ครูจารย์ออกมา ทำไมไฟถึงได้ไหม้ (สันนิษฐานว่าเป็นไฟช็อตเจ้าคะ แต่พวกชาวบ้านว่าพระปฏิบัติไม่เป็นไปตามปฏิปทาของหลวงปู่มั่นมั่นมากกว่า) แล้วเอาไฟเผากุฏิเธอ อ้าว ก็มีเท่านั้น ฟังแล้วไม่มีเหตุผล พระประมาทว่าเท่านั้นพอ จะประมาท

แบบไหนก็แล้วแต่ (แต่อาจารย์เจ้าคะ ศาลาพักพระธาตุของหลวงปู่มั่นไม่เป็นอะไรเจ้าคะ ใหม่แต่ศาลาการเปรียญ) พอพูดเรื่องนี้ พ่อแม่ครูจารย์มั่น โอ้ย แสดงความอัสจรรย์ไม่น้อยนะ

วัดสุทธาวาสเห็นได้ชัด ๆ อัฐิของท่านพอเผาศพท่านเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็เก็บอัฐิที่สำคัญ ๆ ไว้ข้างบนแท่น สูงดูขนาดนี้ละ อัฐิของท่านอยู่ในผอบเอาไว้ที่นี่ แล้วปีบน้ำมันอยู่ข้างใต้ ที่ไวไฟที่สุดมันเบนซินหรือไง อยู่ใต้แท่นนี้ ท่านอาจารย์มหาทองสุกเล่าให้ฟังพูดแล้วตัวสั่นในปัจจุบันเหมือนว่าเกิดเดี๋ยวนั้น โอ้ย อัสจรรย์เหลือเกิน ท่านเล่าให้ฟังกุฎิหลังนั้นเอาอัฐิพ่อแม่ครูจารย์มั่น ตอนนั้นยังไม่กลายเป็นพระธาตุ ใส่ผอบไว้ ท่านจะทำอะไร ๆ ให้เรียบร้อยก่อนถึงจะเอาเข้าบรรจุ ตอนนั้นยังไม่ได้บรรจุ เอาไว้ข้างบน สูงขนาดนี้แหละ

นั่งคุยกันอยู่ ท่านชี้ไปเราก็เห็นอยู่ กุฎินี้ไม่ใช่กุฎิหลังทุกวันนี้ละ กุฎิก่อนนั้นท่านส่องไฟไปหาอะไร ที่นี้น้ำมันเบนซินเปิดนิดหนึ่งมันออกมา ทางนี้ส่องไฟไป แต่ก่อนไม่มีไฟฟ้า ส่องไปพาบที่เดียวเลย เสียงดังปังพาบหายเงียบไปเลย ถ้าธรรมดาเผาหมดใช้ไหมล่ะ ลงใต้เปิดฝาดังแล้วมันจะอยู่ได้อย่างไร พาบกับปังอันเดียวกันเลย ฝาดที่แยม ๆ เอาไว้ปิดไม้ตีมันเปิดแรง ปังขึ้น พาบ ท่านอาจารย์มหาทองสุกล้มทั้งหงาย ท่านว่านะ ตัวท่านเองล้มทั้งหงายเลย เทียนไม่ทราบตกไปไหน พอได้สติตั้งขึ้นมาดูเป็นน้ำมันเบนซินอยู่ทางใต้ แท่นไว้ผอบอัฐิของพ่อแม่ครูจารย์มั่นอยู่ข้างบน ท่านอัสจรรย์ท่านว่า

โอ้ย ถ้าธรรมดาแหกเลย ท่านว่างั้น ก็น้ำมันทั้งปีบเกือบเต็ม ท่านบอกยังขาด ๓ นิ้วจะเต็ม ที่นี้ท่านจุดไฟส่องนั่นส่องนี่ไปโดยไม่รู้ตัว มันปังขึ้นและพริบตันทีเลย ท่านบอกว่าท่านล้มทั้งหงายไม่รู้ตัว พอได้สติขึ้นมาเทียนไม่ทราบตกไปไหน อันนั้นก็ดับมิดแล้ว เลยมาดู อัฐิพ่อแม่ครูจารย์มั่นอยู่ข้างบน เป็นของอัสจรรย์อยู่นะ ธรรมดาจะเป็นไปได้ไหมล่ะ ลงมันปังออกมา ไฟตั้งแต่ชนิด ๆ มันยังระเบิดออกมาได้ ลงมันระเบิดออกมาแล้วมันจะไม่เผาหมดกุฎิแล้วมันจะเผาอะไร ว่างั้นเถอะนะ นี่หายเงียบไปเลย ท่านพูดแล้วสั่นนะ อู๊ย เหมือนสด ๆ ร้อน ๆ ตื่นเต้นตกใจ เป็นอย่างนั้นละ อะไรก็ตามให้มันเป็นอัสจรรย์อยู่ในหัวใจของตัวเองแหละเหมาะดี ดีกว่าที่จะได้ยินได้ฟังแต่เพียงคำบอกเล่าคนนั้นคนนี้ ให้มันเต็มอยู่ในหัวใจนี้ ออกไม่ออกมันก็เต็มอยู่นี้ รู้ชัดเจน

(ถวายทองคำ ๓ บาท เงิน ๗,๐๐๐ บาทครับ มาจากอ่างทอง) เออ พอใจ ๆ ที่อ่างทองลูกศิษย์เรามีเยอะอยู่ เอ๊ อ่างทองดูไปเทศน์สองหนแล้วมั่งตอนช่วยชาติ เทศน์ในตัวจังหวัดแห่งนี้ ที่ไหนอีกนะ ดูไปเทศน์สองหน ตอนช่วยชาติมันเทศน์กว้างขวางมาก เรียกว่าจะทั่วประเทศไทย นั่นละได้ธรรมะอันนี้ที่ออกวิฑูอยู่ทุกวันนี้ วิฑูที่ออก

ทั่วประเทศ เขาไปตั้งวิทยุขยายวิทยุอีกได้ตั้งร้อยกว่าแห่ง ก็เอาธรรมะของเราที่เทศน์ ตั้งแต่เริ่มแรกเทศน์สอนพระอยู่บนศาลา อันนี้เผ็ดร้อนมาก ที่เทศน์สอนพระนี่แกงหม้อเล็กหม้อจืด ๆ อยู่บนศาลานี้หมดเลย จากนั้นก็ออกแกงหม้อใหญ่ เลยกลายเป็นแกงหม้อเลอะไปหมดเดี๋ยวนี้เข้าใจไหม เอามาเปิดฟังทุกวัน ที่ออกไปทางวิทยุนะ ที่เทศน์บนศาลาลำคัญมากทีเดียวเทศน์สอนพระล้วน ๆ ไม่มีฆราวาสไม่มีใครเข้ามาเกี่ยวข้อง

เราก็มีกฎมีเกณฑ์อยู่ในตัวของมัน ไม่ได้ประกาศละ ประมาณสักอาทิตย์หนึ่งเราก็บอกพระ วันนี้ประชุมเท่านั้นละ ๖ โมงเย็น ก่อน ๖ โมงเย็นเล็กน้อยมีห้องใหญ่อยู่กุฏิท่าน... เสียงฆ้องดังกระหึ่ม ๆ เจียบ ๆ คำ ๆ เสียงฆ้องดังกระหึ่ม ๆ วันนี้จะประชุมพระธรรมะประเภทนี้ละที่โลกได้ฟังอย่างถึงใจ ชาวพุทธเราเฉพาะอย่างยิ่งคือนักบวชนักปฏิบัติได้ฟังธรรมะประเภทนี้ถึงใจ ๆ เพราะเราเทศน์แบบเปิดหมดเลยเชียว เพราะอยากให้พระรู้พระเห็น ตามหลักความเป็นจริงแห่งธรรมทั้งหลายที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ จะเห็นด้วยวิธีใด ๆ สอนวิธีการให้เข้าใจเห็นในธรรม สอนอยู่ข้างบน

จากนั้นก็ค่อยขยายออก ๆ เลยเป็นแกงหม้อใหญ่ไปเลอะ ๆ เทอะ ๆ แต่ก่อนมีแต่แกงหม้อเล็กหม้อจืดเท่านั้นละเทศน์ แล้วเทศน์ก็เทศน์แบบเผ็ดร้อนเสียด้วย คือผู้มาฟังเตรียมพร้อมแล้วที่จะรับธรรมเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ ผู้เทศน์ฟังรับกันมันก็ถึงกัน ฟังได้ความชัดเจน ๆ ถึงใจ เราไปเห็นที่พ่อแม่ครูจารย์มั่นเทศน์ที่วัดหนองผือ แต่ก่อนเราอ่านในตำรับตำราว่าพระพุทธเจ้าทรงแสดงธรรม พวกเทวบุตรเทวดามนุษย์มณา ได้บรรลุธรรมมรรคผลนิพพานเป็นแสน ๆ ว่าอย่างนั้นนะ มีในตำรา มีอยู่ทั่วไป

เราก็อ่านไปอย่างนั้นแหละ มันไม่ถึงใจ คือใจมันอยู่ลึก อยู่ใต้กันเทวทัตหนุน ฟังไป ๆ บทเวลาออกมาปฏิบัติ มาเห็นกันอยู่ที่หนองผือ พอถึงเวลาแล้วพระหลังไหลมา ฟังเทศน์ ท่านเทศน์มีอยู่สองประเภท ประเภทหนึ่งเวลาวันลงอุโบสถพระจะมาจากที่ต่าง ๆ บ้านใกล้เรือนเคียงอยู่ใกล้ ๆ มีสำนักอยู่แห่งละสององค์สามองค์ แล้วมาฟังปาฏิโมกข์ตอนบ่ายโมง พอจบจากปาฏิโมกข์แล้วท่านให้อโวกาท นี่เป็นปรกติ ประเภทที่สองประเภทท่านประชุม ประชุมตอนเย็น นี่ก็ประมาณสักสิบวันประชุมทีหนึ่ง ๆ

พระนี่ โอ้ ยิ้มแย้มแจ่มใส พอออกพอใจที่จะได้ฟังธรรมท่านในคืนวันนี้ เหมือนอย่างเด็กหิวนมแม่อย่างเต็มที่ ยิ้มแย้มแจ่มใส นั่นละตอนท่านเทศน์ เพราะมีแต่พระนักปฏิบัติเพื่อมรรคเพื่อผลล้วน ๆ ด้วยกัน เหมือนว่าคัดกันมามีแต่พระปฏิบัติล้วน ๆ มุ่งต่อมรรคผลนิพพานด้วยกัน ทีนี้เวลาเทศน์นี้ไหลเลยนะ ท่านออกอย่างไรทางนั้นเปิดรับ ๆ ๆ ทางนี้ก็เทลงจ้ำก ๆ

นี่ละเราได้เห็นในหัวใจเราเอง ฟังเทศน์ท่านจิตนี้ไม่ทราบอะไรดับนะ ความรู้
รู้ อยู่ แต่ดับอยู่ถึงสามวัน ฟังซินะ เป็นกับเราเอง ถ้าคนอื่นพูดให้ฟังเราก็ยังไม่เท่าไร นี่
เป็นกับตัวเองปฏิเสธได้ยังไง ดับอยู่สามวัน โลกเหมือนไม่มี แต่ความรู้นี้เด่นอยู่อย่าง
นั้น ฟังเทศน์ท่านตอนกลางคืน ฟังข้อศรัทธาใหม่ละ ท่านเทศน์ออกจากหัวใจที่เป็น
ธรรมล้วน ๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์ มรรคผลนิพพานเต็มในหัวใจท่านหมด ไม่บกพร่อง เวลา
เทออกมานี้ผู้ตั้งใจรับนี้ก็ฟัง ๆ รับกัน

ตอนนั้นจิตดับ ความรู้ที่รอบจิตนะ ตัวจิตจริง ๆ ไม่ดับ ความรู้รอบจิตต่าง ๆ
เหมือนไม่มี เดินไปไหนเหมือนว่าโลกนี้ว่างไปหมดเลย ฟังเอาท่านทั้งหลายเราเป็นเอง
ตอนไปฟังเทศน์ท่าน นี่ละที่มันลงใจอย่างเต็มที่ว่าที่พระพุทธเจ้าเทศนาว่าการสอนเทว
บุตรเทวดามนุษย์มานั้นแต่ละครั้ง ๆ สำเร็จมรรคผลนิพพานกันเป็นแสน ๆ ท่านว่า จะ
ไม่สำเร็จยังไงก็มันเห็นอยู่ประจักษ์ พอเทศน์วันนี้จิตขยับขึ้นมาขั้นนี้ เราปฏิบัติถึงวันจะ
เทศน์อีกจิตเราอยู่ขั้นนี้คอยมันจะรับกันละ ธรรมเทศนาจะมานี้ เราปิดอยู่ตรงไหน ท่าน
มาเปิด ๆ ขยับ ๆ เรื่อย มันถึง

อย่างที่เราฟังอยู่หนองผือ เพราะฟังจริง ๆ เพื่อมรรคเพื่อผลจริง ๆ ไม่มีอะไรมา
แฝงแหม่นิดหนึ่งไม่มี หัวใจดวงนี้ก็เลสมีกี่ตาม แต่ความฟังในธรรมนี้ฟังอย่างเต็มซัดเลย
จิตดับ คือความรู้รอบจิตนี้ดับถึงสามวันก็มี ความรู้รู้กระจ่างแจ้งแต่ไม่มีอะไรเข้ามาทวน
นี่เรียกว่าจิตดับ คือดับจากอาการทั้งหลาย ดับ เป็นในหัวใจเราเอง อัจฉริยะ ความรู้
เด่นอยู่ทั้งวันเลย ความดับกิริยาอาการที่จิตจะไปรับอันนั้นอันนี้ไม่เลย ๆ พอตัวอยู่กับ
ความสว่างไสว

นี่เห็นชัดเจน ดับถึงสามวันฟังเทศน์ท่านอาจารย์มัน เวลาท่านเร่งธรรมนี้ฟัง ๆ ๆ
เปิดออก ๆ ทางนี้ขยับตาม ๆ ไปถึงวาระมันอย่างไรมันดับพริบเลยในจิต พอดับพริบ
กิริยาอาการเสียงท่านเพียงแหว ๆ ๆ ลงแล้วนั้น เวลาท่านเทศน์หยุดแล้วจิตมันยัง
กระจ่างแจ้งอยู่ ไม่ค่อยออกมารับภายนอก รู้พอวิบ ๆ แวบ ๆ ส่วนภายในมันจำ ๆ เลย นี่ละ
ธรรมพระพุทธเจ้าสอนไว้ถูกต้องแม่นยำที่สุดคือพุทธศาสนาชั้นนี้เลย ไม่ผิด

พุทธศาสนาเป็นศาสนาคุณโลกคู่สงสารอย่างแท้จริง เพราะเป็นคลังแห่งธรรม
นำมาสอนโลก พระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม เป็นคลังแห่งธรรมเต็มพระทัยนำมาสอนโลกมี
แต่ธรรมล้วน ๆ เป็นสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้วทุกชั้นทุกภูมิ ไม่ใช่คลังกิเลสสอน
โลกนะ คลังกิเลสกิเลสมันจะออกไปตาม ผู้สอนโลกมันต่างกันนะ แม้ผู้ถือพุทธศาสนา
ถ้ายังมีกิเลสอยู่มากน้อยมันอาจจะมีผิดพลาดอยู่มากน้อย แต่ส่วนใหญ่จะถูกต้อง ๆ หากว่า
จิตที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ แล้วสอนไม่มีผิด ผาง ๆ ๆ เลย

คำสอนของพระพุทธเจ้าเรียกว่าพุทธศาสนาเป็นศาสนาชั้นเอก ใครยังไม่ทราบ ฟังเสีย เราไม่คุย เราเอาจิตตภาวนาของเราเข้าพิสูจน์กันจนกระทั่งหายสงสัยหมดแล้ว เรา พุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าของเราเนี่ยครอบโลกธาตุ ใจนี้ครอบแบบเดียวกัน ฟังให้ ชัดเจนเสียนะ นี่ละผลแห่งการปฏิบัติธรรมเวลามันได้ได้อย่างไร ได้อย่างพอ บรมสุข ถามหาที่ไหน นิพพานเที่ยงไม่เที่ยงถามหาที่ไหน มันจ้ำอยู่ตลอดเวลา จะไปหากาลเวลา ที่ไหน ตัวนี้จ้ำอยู่จั้น

นั่นละนิพพานคือหัวใจที่บริสุทธิ์ที่สุดส่วนแล้ว เรียกว่าธรรมธาตุแล้ว ครอบชั้นธ อยู่เท่านั้นเอง เวลายังครอบชั้นธอยู่ก็รับทราบกันเพียงเท่านั้นๆ แต่จะให้ได้รับความ กระทบกระเทือนไปถึงจิตใจจากกิริยาอาการของชั้นธไม่มี เพียงรับทราบๆ แต่ก็ รับผิดชอบ จึงว่าเป็นภาระอันหนึ่งอยู่ พอสลัดอันนี้ไปวะผิงทันทีเลย ยากอะไร พระ อรหันต์ท่านนิพพานท่านไม่ได้ยากนะ นี่ละจิตที่ฝึกดีแล้วเป็นอย่างนั้น

ปัจจุบันนี้ละ ธรรมะเป็นปัจจุบัน ไม่มีอดีตอนาคตที่ไหนมาหลอกเหมือนกิเลส หลอกทุกวันนี้ ว่าศาสนาหลวงเท่านั้นมรรคผลนิพพานจะสิ้นเขตสิ้นสมัยมันจะไปกิเลส มันวาดภาพหลอกสัตว์โลกไปก็หลงตามมันไปละซิ เข้าวัดเข้าวาไม่เกิดประโยชน์อะไร หากตกปุตตกปลากินเหล้าเมาสุราไปอย่างนั้นดีกว่าๆ มีแต่กิเลสดีกว่าธรรม คนนั้นเลวลง ไปที่สุดๆ มันหาตัวไม้ ฟาดมันลงไปให้จิตจ้านี้แล้วอะไรจะมาผ่านได้ พุดให้มันชัดๆ อย่างนี้นะ

ไม่มีอะไรมีอนุภาพมากกว่าจิตที่สิ้นกิเลสแล้ว ครอบโลกธาตุเลย ไม่เป็นน้อย ต่อสิ่งใดเลยจิตดวงนี้ ถ้าลงกิเลสตัวเคยเป็นใหญ่ครอบหัวใจนี้บรรลัยลงไปจากหัวใจ แล้วจ้ำเลยเท่านั้น ทีนี้ไม่มีอะไรผ่านขึ้นชื่อว่าสมมุติ ผ่านก็ผ่านเพียงแดนสมมุติ แต่ ระหว่างชั้นธก็บังจิตยังครอบกันอยู่สมมุติมีอยู่ก็รับกันแยบๆๆ เท่านั้น ที่จะไปให้เป็น ความกระทบกระเทือนในจิตไม่มี บอกตรงๆ เลย

พระอรหันต์ท่านตั้งแต่ตรัสรู้ธรรม คือกิเลสเป็นตัวก่อกำข้าศึกศัตรู ความทุกข์ ความลำบากมากน้อยอยู่ที่กิเลส พอกิเลสดับไปพริบหมดโดยสิ้นเชิง ทุกข์ก็ดับไปพร้อม กันหมดโดยสิ้นเชิง ฟังให้ตื่นะที่พุดนี้ ถอดออกมากจากหัวใจมาพุดนี้รู้ใหม่ละ จากนั้นก็ เป็นบรมสุข บรมสุขนี่ก็เป็นธรรมธาตุแล้วที่นี้ คืออยู่ในธาตุชั้นธนั่นละ เวลาธาตุชั้นธยังมี อยู่ท่านเรียกว่าพระอรหันต์ ธรรมชาตินั้นเป็นธรรมธาตุแล้ว พอร่างกายนี้หมดสภาพ ตามสมมุติของมันแล้วขาดลงไปนี่ติดผิงเดียวหายเลย นั่น

นั่นละธรรม ปฏิบัติแล้วสะดวกสบาย เพราะฉะนั้นพระอรหันต์ท่านตายที่ไหน ท่านไม่ตายยากนะ ไม่ได้เหมือนพวกเราโดดโน้นโดดนี้กระเสือกกระสนกระวนกระวาย ตกเตียงไปไม่ได้สติตั้ง เพราะทุกขเวทนาครอบงำ พระอรหันต์ครอบไม่ได้ ว่าอย่างนั้น

เลย พอพูดอย่างนี้แล้วมันก็ไปสัมผัสเรื่องของเราเองที่อยู่หนองผือ ปิดกวาดไปตอนสี่ โมงเย็น พวกอยู่โรงพยาบาลนครพนมเขาไปจำหน่ายยา มาที่นั่น เขาก็เอาพวกยามา เต็มอยู่นั้น เราปิดกวาดไปถึงนั้นเราก็เลยเอาไม้ตาดชันไว้แล้วขึ้นไป

มันเป็นอะไรไม่รู้นะ เรียกว่ามันดัดสันดานก็ถูก พอเปิดออก ๆ เท่านั้น นี่ขวดยา มันจะสังหารเรา เปิดออกพอมองเห็นนั้นสะเทือนปึ้งเลยทันที โอ๊ย ไม่ได้ ๆ ขวดยาขวด นั้นใครกินตายนะว่าขึ้นเลยอย่างไม่มีปี่มีขลุ่ย หน้าเขาซีดหมดเลย มันออกผางเลย พอ มองเห็นปี่กระเทือนปึ้งเลยทันที ยาขวดนี้ใครกินไม่ได้นะตายได้เราว่างั้น พอว่างั้น แล้วเราก็ตั้งต้นใหม่ แล้วยาอันนี้มันยาอะไรเราก็ถามละที่นี้ เขาหน้าซีดหมดเลย เพราะ อยู่ ๆ ขึ้นผิงเลย มันรับกันกับอันนี้ พอเขาบอกว่ายาถ่ายไม่เป็นไรละครับเขาว่างั้นนะ คือรับประทานคนละช้อน ๆ ถึงเวลาแล้วพวกผมจะเอายาห้ามมาให้ เขาจะพักอยู่ในบ้าน ถึงเวลาสองทุ่มเขาจะเอายาห้ามนั้นมาให้ แล้วก็หยุดเขาว่างั้น

เราก็เลยตายใจถูกกิเลสกล่อม ที่แรกผิงเลยนะ สะเทือนเลย จนเขาหน้าซีดหมด พวกเขามาขายยา มันเป็นเองนะ มันกระเทือนอย่างแรง จนกระทั่งถึงว่า โอ๊ย ยาขวดนี้ ไม่ได้นะ ใครกินตายเลยขึ้นเลยทันที เขาก็หน้าซีดไป จากนั้นแล้วก็ตั้งหลักใหม่ แล้วยา อันนี้มันแก้อะไรละเราก็ว่างั้น ยาถ่ายครับเขาว่าไม่เป็นไรละ เขาว่าไม่เป็นไรละครับ รับประทานช้อนเขียวเรานั้นเล็ก ๆ ช้อนเขียวเล็ก ๆ คนละช้อน ๆ พอสองทุ่มจะให้หยุด เมื่อไรห้ามเมื่อไรก็หยุดเลยเขาว่า แล้วตอนสองทุ่มผมจะเอายาห้ามมาห้าม

เขาก็ออกมาจริง ๆ พระที่ถ่ายอยู่นั้นหยุดหมด ไร้วัวแก่ง ๆ น้ำมันไม่หยุดที่นี้ พาด เสียตั้งแต่ขึ้นจนกระทั่งถึง ๗-๘ โมงเช้า ถ่าย ๒๕ ครั้ง อาเจียน ๒ ครั้ง ฟังซิเนนาน มากไหม เลยจะตาย ที่นี้พอถึงเวลามันจะไปจริง ๆ พอเข้าไปในห้องถ่ายแล้ว บทเวลามัน จะไปจริง ๆ นี่คนกำลังจนไม่มีอะไรเหลือ เวลามันอาเจียนนี้ เศษอาหารพุ่งเข้าไปติดฝา นูนนะ มันอาเจียนอย่างแรง พุ่งติดฝาปึะ ๆ รุนแรง นั่นละหดยอบเข้าไปเลย มันไม่ เผลอสติ เข้าใจไหมพูดนี้ เป็นถึงขนาดที่ว่าเศษอาหารมันอาเจียนติดใส่ฝานูนนะไม่ใช่ เล่น ๆ จากนั้นมันก็อ่อนลง ๆ ก็ดู อ่อนเข้า ๆ จะไปละ พอไปถึงที่แล้วหยุดก็เลย ก็นี่ก็ จะติดแล้วนะนั่น จะไปละ

ก็ทางนี้สติยังดีอยู่นี้ หือ จะไปเดี๋ยวนี้เขียวเหรอ เอ้า ไปก็ไป สติสมมุติด้วยกัน จับกันเข้าไปอีก แล้วก็ฟื้นขึ้นมา นั่นละถ้าหากว่าปล่อยไปเลยนะ แต่นี่สติจับปุ๊บเข้าไป จากนั้นมันก็ค่อยคลี่คลายออกมา ๆ จึงผ่านมาได้จนกระทั่งทุกวันนี้ นี่ละความไม่เผลอ สติ มันไม่ตื่นเต้นไม่ตกใจ กลัวกลัวไม่มี มีแต่ดูความจริง หือ จะไปเดี๋ยวนี้เขียวเหรอ เท่านั้นเอง นี่เราเห็นได้ชัด ๆ ในตัวของเราเอง มันปากเปราะ เห็นขวดยานูน ทางนี้ขึ้น แล้ว ก็ไม่ทราบว่าเป็นยาอะไร เปิดขึ้นมามันหกรับกันเลยผิง โอ๊ย ยาขวดนี้ใครกิน

ไม่ได้จะตายว้างนั่นเลย เขาหน้าซีดหมดเลย ก็อยู่ธรรมดาเนี่ย เวลามันออกเพลงของมันไป มันออกแรงนี่นะ มันกระเทือนแรง เลยตั้งตัวใหม่ แล้วยานี้มันแก้อะไรละ ขวดเหลืองๆ นั้นนะเราว่า ยาถ่าย ไม่เป็นไรละครับเขาก็ว้างนั่น เขาก็แก้หน้าซีดหมดเลย

นั่นละยาขวดนั้นละ ถ่ายเท่ากันกับเขา แต่เราไม่ยอมหยุด ฟาดเสีย ๒๕ หน พุดถึงเรื่องมันจะไป นี่ละครั้งหนึ่งมันจะไปกับโรคหัวใจ โรคหัวใจนี้สามหนที่รั้งกันไว้ สามหนกับที่ว่าถ่ายท้อง เป็นสี่หนด้วยกัน ถ้าปล่อยไปเลย นี่รั้งเอาไว้เมื่ออยู่ในวิสัยที่ควรรั้งได้ก็รั้ง ถ้ารั้งไม่ได้แม้แต่พระพุทธรูปเจ้ายังนิพพาน การปฏิบัติจิตพลังจิตเป็นสำคัญ พลังจิตนี้สำคัญมาก ถ้าจิตอ่อนที่เดียวขาดสะบั้นไปเลย ตายอย่างรวดเร็ว แต่นี่พลังจิตยังคงเส้นคงวาหนาแน่น จึงต้องวินิจฉัยกัน ทือ จะไปเดี๋ยวนี้เชียวหรือ นั่น อันหนึ่งมันเหนียวอยู่แล้วเหนือชั้น นี่ละการปฏิบัติธรรมเป็นอย่างนั้นละ

มรรคผลนิพพานมีอยู่โดยสมบูรณ์ ตรัสไว้ชอบแล้ว ชอบหมดเรื่องมรรคผลนิพพานสมบูรณ์แบบตามเดิมที่ตรัสไว้ชอบ ให้พากันตั้งใจประพฤติปฏิบัติ อย่าให้กิเลสหลอกลวง จิตใจมันหนาแน่นพอแล้วนะมีแต่กิเลส มองดูคนไม่เห็น เห็นแต่กิเลสล้อมหน้าล้อมหลังเต็มตัว ธรรมไม่มีวิ๊ๆ แวๆ อะไรในหัวใจเลย กิริยาอาการที่ออกมาก็จะไม่มี เพราะอำนาจของกิเลสมันหนา ชะล้างมันออกซิ ฟาดออกนี้กระจำจั่งไปหมด โลกธาตุครอบไปหมดสว่างจ้าไปหมด นั่นเห็นไหม กิเลสเท่านั้นตัวมีดบอดปิดเอาไว้ พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปจ้าเลยทีเดียว

เหมือนดวงไฟเรา ดวงไฟเอากระจกดำเข้าไปติดบั้นไฟฟ้าอยู่ข้างในสว่างขนาดไหนก็มีดดำใช้ไหม พอเปลี่ยนกระจกครอบนี้ออกเท่านั้นมันก็จ้าของมัน ธรรมะเปิดความมืดบอดอันดำๆ ออก แล้วก็จ้าของมันเท่านั้นนะ เอาละพูดเท่านั้นละ พอ วันนี้อาจจะไม่พูดมากมันก็มากอย่างนี้ละ นี่ก็ออกทางวิทยุนะ ให้ตั้งปฏิบัตินะ ชาวพุทธเรานี้ตายใจมากเวลานี้ ตายใจทุกแผนกทุกแขนงทุกหน่วยงานนะ สัมผัสสัมผัสตัวไปหมด ศาสนาพุทธเป็นมูตรเป็นคู่มันเหยียบย่ำทำลายไปหมดมันไม่สนใจ มันเอามูตรคู่อื่นเหยียบย่ำทำลายธรรม มีแต่ความโลภความโกรธราคะตัณหา กินกลืนรีดไถประเภทต่างๆ มีแต่กิเลสทั้งนั้น โลกหาความสุขได้ยังไง ธรรมไม่มี

ธรรมมีเห็นใจกันทันทีคนเรา สม่าเสมอคือธรรม ไม่ว่าจะอะไร เช่นอย่างแจกอาหารการกินเหมือนกัน จะไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากัน นอกจากมันสุดวิสัย มันอาจจะผิดพลาดไปบ้าง แต่เจตนาไม่มี ความแจกทุกสิ่งทุกอย่างให้เสมอกันหมด นั่นละธรรมเป็นอย่างนั้น ได้มากได้น้อยขอให้เสมอ ธรรมเป็นความเสมอภาค จำเอานะ ถ้าเป็นกิเลสนี้กวาดเข้ามาต้อนเข้ามา ได้เท่าไรไม่พอๆ นี่คือกิเลสไปที่ไหนไฟไปเลยเผาไปเลย ถ้าเป็นธรรมไปไหนเย็นไปหมด จำเอานะ เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*